

I samme måned møttes i det befrikkede områdes hovedstad Bihatsj, 53 utsendinger fra hele Jugoslavia og valgte til president for den lovgivende forsamling kroaten Ivan Ribar. Han er medlem av det Serbo-kroatiske demokratiske partiet og sønn til den første presidenten for den grunnlovgivende nasjonalforsamlingen som trådte sammen i 1918 for å organisere den stat som senere ble Jugoslavia.

Denne provisoriske regjeringen representerer antifascistiske styrker fra hele landet og kontrollerer en arme som vurderes til over 200 000 mann. Hverken armeen eller regjeringen er kommunistisk, selv om enkelte av lederne, særlig innenfor armeen, er kommunister. Den nasjonale frihetsbevegelsen er først og fremst en bondebevegelse, og mange medlemmer av det Serbo-kroatiske demokratiske partiet har sluttet seg til likesom andre bondeorganisasjoner — kroatiske, serbiske og slovenske.

Den første handling den provisoriske regjering besluttet, var å sende telegram til Roosevelt, Churchill og Stalin.

To norske gutters ferd.

To norske gutter er nettop kommet til England etter en eventyrlig vandring gjennom Sverige og Finnland til Russland for å melde seg til de frie norske styrkene.

Sommeren 1941 gikk de over grensen til Sverige, hvor de fikk arbeid som tømmerhuggere. Våren 1942 besluttet de seg til å forsøke det deres kamerater mente var umulig, nemlig gå opp til Nord-Sverige, så over grensen til Finnland og snike seg gjennom de tyske linjene for å nå fram til russisk område. «Vi visste det ikke ville bli akkurat en spasertur, men vi var lei av å vente.» sa en av guttene. De tok toget til Nord-Sverige, lurte de militære vaktpostene ved grensen til Finnland og begynte så sin lange vandring. De hadde svært lite utstyr med seg, de måtte for eksempel greie seg med en eneste sovepose. De hadde også lite mat. Endelig en dag fant de en gård. De måtte vente til folk hadde lagt seg, brøt seg så om natten inn på stabburet og tok med seg så meget mat de kunne bære. På

veiene så de tyske transportbiler og ambulanserbiler.

De måtte sette over stric vassdrag på selvlagete primitive flåter og noen ganger hendte det også at det gikk galt. De falt i vannet og flere ganger var det et under at de klarte å komme seg over på den andre siden. De bestemte seg nå for å gå minst 12 timer om dagen for at maten skulle strekke til. Noen dager senere kom de til en hytte hvor det var folk. De ventet til natten falt på for å se om de kunne finne noe de hadde bruk for. De fikk tak i en øks som kom godt med da de hadde mistet den de hadde hatt med seg, og fram for alt — en fiskestang.

Slik gikk det dag etter dag. Det eneste de hadde å spise var den gjedden de fisket, og da de kom fram til den siste elven de måtte krysse for å være på den riktige siden av linjene, var de så utmattet at de nesten ikke klarte å bygge en flåte. Omsider kom de seg opp på flåten og drev nedover den stric elven. Flere ganger holdt de på å bli oppslukt av hvirlvener. En av dem falt i vannet, men i siste liten klarte han å klatre seg til flåten. Vel over på den andre siden slopte de seg videre til de kom til en innsjø. Igjen lygget de en flåte og helt utmattet lot de seg drive utover sjøen. Det var da en russisk patruljebåt fant dem. De var reddet. De hadde utført det umulige. Russerne gav dem mat — polser, fisk, brød og sukker-vann.

Så begynte forhørene i hovedkvarteret i Murmansk. Russerne ville til å begynne med ikke tro at det var mulig for et menneske å klare en slik påkjenning. Men til slutt lyktes det de to norske guttene å overbevise russerne om at de var gode nordmenn som bare brente etter å komme til England for å melde seg til tjeneste. De ble så sendt til Arkangel hvor de fikk være med en engel-k båt.

ALLE GODE NORDMENN

nekter å reise ut av landet!
Unddra deg på alle måter arbeid for
tyskner!

NORSK UNGDOM

NR. 1

NOVEMBER

1944

Den 19. mai sendte Hjemmefrontens ledelse ut en proklamasjon hvori man bl. a. trakk opp retningslinjene for politikken i etterkrigstidens Norge. Vi gjengir følgende:

— — — en målbevisst, vidsynt politikk med sikte på:

- å trygge vår frihet, folkestyret og de demokratiske rettigheter,
- å gjenreise landets økonomi og produksjonskraft, snarest mulig sikre de nødvendige tilførsler utenfra og legge forholdene til rette for å utnytte fullt ut våre naturrikdommer og skaffe arbeid til alle,
- å fremme solidariteten mellom klasser og befolkningsgrupper,
- å medvirke aktivt i det mellomfolkelige arbeid for å bygge opp en internasjonal rettsorden, fremme varebyttet landene i mellom og skape grunnlaget for en varig og rettferdig fred."

Dette er grunnlaget for kampen idag. For disse idealer er det demokratets forkjempere går til storm mot diktaturet. For disse idealer kjemper partisanene i Sovjet og Jugoslavia, maquisene i Frankrike og Belgia. Friskarene er bygget opp av folket sjøl, oftest med det elendigste utstyr. En har en rifle når han kommer, en annen kanskje en revolver, en tredje vet om et lager med sprengstoff o.s.v. Men felles for dem alle er troen på framtida, troen på folkets rett til sjøl å bestemme landets styre-sett. Dette sveiser dem sammen til en ubrytelig enhet som aldri kan knuses. Det er nettop denne kampen innen de okkuperte land som er garantien for folkets demokratiske sinnelag.

Her i Norge er en ennå ikke nådd så langt i kampen. Vi har ikke maktet å utvikle krigen her i landet i samsvar med den intensivering som er foregått internasjonalt. Vi, folket fra 1814 og 1905, står tilbake for de øvrige land i Europa i kampen for de demokratiske goder vi på mange måter hadde tilkjempet oss før denne krigen. Ungdommen må her i Norge som i alle andre land gå foran for å få slutt på dette misforhold. Vi må se det som vår oppgave å gjøre slutt på at fienden kan bruke vårt land som rekreasjonsanstalt for krigstrette soldater. Det er en nasjonal skjendsel at han kan sende soldater fra Norge til de utsatte frontavsnitt. Da det danske folk reiste seg til aktiv kamp for demokratiet, ble det sendt en divisjon tyske soldater til Danmark fra Norge. Hadde den aktive kamp vært et faktum også i Norge, vilde tvskerne ha vært henvist til å hente soldater fra frontene ute i Europa, og derved ha svekket dette frontavsnitt.

Vi må se det som vår soleklare plikt å slå oss sammen i friskaregrupper og ta del i den kamp som er utøvd og daglig utøves i det øvrige Europa. Forholdene ligger ennå bedre til rette for en aktiv kamp her i Norge enn i Danmark. Her i landet har friskaregruppene svære skogdistrikter de både kan skjule seg og motta våpen i. Alt ligger meget godt til rette for at også Norge kan stille seg side om side med de aktivt kjempende okkuperte nasjoner ute i Europa i kampen for folkestyret.

Ved aktiv kamp kan vi ramme fienden på hans mest sårbare punkter. Den aktive kamp tilsikter 3 ting:

- å ødelegge for fienden,
- å tvinge ham til å forsterke vakholdet ved de viktigste punkter og derved få ham til å bruke tropper som ellers kunne vært brukt ved fronten,
- å slite opp nervene hans ved at det arbeides usynlig.

SØRG FOR AT ALL GOD NORSK UNGDOM FÅR AVISA, MEN
VÆR FORSIKTIG MED DE DU IKKE STOLER FULLT OG FAST PÅ

„NORSK UNGDOM”

Den siste tida har gjentatte ganger bevist at det er et skrikende behov for et organ for den aktivt kjempende ungdom i Norge. Det er i denne forvisning vi gjenopptar utgivelsen av „Norsk Ungdom”. „Norsk Ungdom” stiller seg solidarisk med de kretser blant ungdommen som erkjenner at utviklingen av krigen er i ferd med å gå fra oss her i landet, at man ikke har maktet å legge om motstandstaktikken etter den form for total krigføring krigen har antatt.

„Norsk Ungdom” mener at grunnlaget for kampen idag: folkets rett til sjøl å bestemme landets styresett, — krever en hensynsløs og uegennyttig innsats av alle ærlige krefter blandt ungdommen.

Da det er ungdommen som i første rekke vil komme til å nyte godt av folkestyret etter krigen, er det naturlig at det er ungdommen som går foran i denne kampen idag.

Tusener av norsk ungdom står idag tilsluttet de militære formasjoner og lengter etter at den dag skal komme da de kan være med i kampen mot okkupantene. Det er naturligvis av den aller største viktighet at disse ikke går til aksjon før ordre blir gitt. Vi kan bare henvisse til general Hansteens opprop for å understreke dette. Det er imidlertid all den ungdom som ikke har denne kontakt, men som brenner etter å kunne ta del i kampen, vi henvender oss til. Disse har evnen og viljen til å begynne den aktive kamp. Nazistenes fiasko med utskrivning av ungdom til slavearbeid i mai i år, viser klart og tydelig kampgløden. Det gjelder bare å føre den videre til aktiv innsats mot fienden. Vi må ikke la oss skremme, selv om oppgavene synes vanskelige og svære. Partisanbevegelsen ute i Europa begynte i det små, og er etterhvert med hele folkets tilslutning steget til den virkelige folkereisning den er blitt.

KLAR FOR SISTE RUNDE

Idrettsfronten har vært en passiv front, og dens eneste innsats er at den på et gitt signal blokerte alle stevner arrangert eller godkjent av de nasistiske idrettsmyndigheter. Vi er fullt klar over den innsats som tusener av norske idrettsmenn og kvinner har gjort, men vi er like klar over at disse utgjør bare et lite mindretall. Den store masse av idrettsungdom kaster enda bort tiden som passive tilskuere til den kamp som gjelder hele vårt folks være eller ikke være. Gjennom fire og et halvt år har vi daglig

NORDMENN MYRDET I DØDS-FABRIKKENE VED LJUBLIN

Det er nå blitt bekreftet at også nordmenn var blandt de 1,5 millioner mennesker som Hitlerudyrene myrdet i dødsfabrikkene ved Ljublin. I en artikkel „Døm bødlene fra Ljublin” som bl. a. er offentliggjort i „Gøteborgs Handels- og Sjøfartstidning”, skriver den berømte russiske forfatter Ilja Ehrenburg: „Verden har fått kjennskap til hitleristenes forferdelige skjendselsgjerninger. I Vest-Ukraina og Polen opprettet de „dødsfabrikker” der de avlivet millioner mennesker. De „arbeidet” i stor stil. Dødsfabrikkene var rasjonalisert. Det fantes slike fabrikker i Belnica i nærheten av Rawa Ruska og i Bolsjoi Trostjanets, i Ponary utenfor Vilna, i Sabibur og i Ljublin. I Bolsjoi Trostjanets har jeg sett de halvt forkullede lik av menn, kvinner og barn. Ved sin flukt fikk tyskerne ikke tid til å fullføre forbrenningen av den siste sendingen av dødsdømte.

I Maidanek ved Ljublin er det funnet bein i tre ovner. Her avlivet tyskerne ofte sine ofre i spesielle „bad” eller forgiftet dem med cyklongass. Til Maidanek ble det også bragt mennesker fra Vest-Europa for å bli myrdet. Det var jøder, franskmenn, belgiere og tsjekkere som ikke vilde bære det tyske åket. I Maidanek ble også norske patrioter drept, — lærere og arbeidere, studenter og bønder. I en av de ved et tilfelle bevarte leirbøker, fant vi følgende norske navn: 3367 Fridtjof Petersen, 6464 Arne Johansen (Arbeitskommando DAW Lindenstrasse), 6581 Christian Sjøvoll, 6568 Ernst Nilsmo, 6482 Johannes Brattli, 6549 Torleif Olsen, 6458 Arnold Jensen, 6509 Trygve Groden, 6454 Gautjar Jensen, 6474 Arne Bentsen-Flank, 6469 Arne Brattli, 6529 Alf Knudsen, 6484 Ernst Ellingsen, 6460 Ole Mogstadt.

Nordmenn! Dette har skjedd med deres landsmenn. De ble ført til Ljublin, myrdet og brent. Tyskerne kledde av sine ofre og sendte klærne til Tyskland. Er det mulig å tilgi dette? Nei, ingen tyskere må få slippe levende fra Norge! Døm bødlene fra Ljublin!”

funnet oss i det utrolige. Våre offiserer og vår studerende ungdom er sendt til Tyskland. Titusener av Norges beste menn er kastet i konsentrasjonsleir. Det blir daglig begått grusomheter mot våre landsmenn, grusomheter som i råskap og sadistisk

Forts. s. 4.

Praktisk vegledning for kampen.

I. MOLOTOV COCKTAIL

Norsk Ungdom vil i numrene framover gi spalteplass for en del ting enhver patriotisk norsk ungdom kan lage istand. Denne gang skal vi behandle de såkalte „Molotov cocktails” og tennsatsen til disse.

Tennsats (fk. sats) 60 % kalium (klorsurt kali) og 40 % sukker er en utmerket sats. Satsen har den største varmeeffekt nettop ved denne sammensetning.

Framgangsmåte: Sukker og Kalium knuses hver for seg. Begge deler må være helt tørre. Til knusingen brukes helst et eggeglass og en eggeskje av celluloid. I mangel av skje kan man bruke skaftet på en bordkniv eller man kan spikke seg en pinne som gjøres rundaktig i den ene enden. Bruk aldri metallgjenstander til å knuse med. Man knuser nå ca. en toppet teskje ad gangen og gjør seg ferdig med en ting ad gangen. Sukker has i en kopp eller lignende for seg, og kaliet for seg. På en brevvekt veier man så det kvantum man skal ha, blander det godt og tar en liten prøve i et askebeger e. l. som antennes med en fyrstikk. Er blandingen riktig, skal det nå bli igjen litt hvitaktig slagg. I stedet for sukker kan brukes melis eller hvetemel. I stedet for klorsurt Kali kan brukes Natrium clorid. En skal være oppmerksom på at alle disse stoffer suger meget lett fuktighet til seg. Ved bruken må man derfor påse at satsen såvidt mulig er lufttett emballert.

Satsen antennes av åpen varme, konsen-

trert svovelsyre eller en mikrotråd, hvorigjennom det føres tilstrekkelig strøm til at fråden gløder.

Molotov Cocktail:

En ren tørr flaske fylles med bensin opp til dit hvor krumningen begynner. Så fylles på 1,5 cm med konsentrert svovelsyre. Denne synker til bunns og blander seg ikke med bensin. Flasken korkes nå godt, og man må påse at det ikke kommer svovelsyre på utsiden av flasken. Så får flasken et tynt strøk med gummilim. På en avis har man liggende sats som er spredd utover. Ruller man nå flasken i satsen, vil satsen sette seg fast i limet. Påse at mest mulig av flaskens overflate fra krumningens begynnelse til bunnen er jevnt belagt med sats. Pakk flasken godt inn i papir, og den er nå klar til å kastes. Gjør en prøveflaske, gjerne en liten medisinflaske og finn en beleilig stein i skogen, hvor den kan kastes uten å antenne noe og uten å vekke oppmerksomhet.

Skal man anstifte brann ved å kaste gjennom et vindu, ryster man flasken litt og kaster den mot vindusruten. (Preparerte brennevinsflasker går lett gjennom speilglassruter og springer på innsiden). Når flasken knuses kommer svovelsyren i forbindelse med tennsatsen som tenner og antenner bensinen. Under hele dette arbeid fra man tar i tomflasken og til den preparerte cocktail kastes mot målet, må man bruke hansker.

DØDSVEGEN GJENNOM NORGE

„Pravda” skrev nylig at russerne venter at nordmennene gjør tyskerens retrettveg fra Finland til en dødsveg.

Ikke noe alliert land har ødelagt så mange tyske armeer. Heller ingen har ofret så mange av sine sønner og døtre i kampen. Det var få som kjente russernes styrke, men de kjente den sjøl, og i tillit til sin egen styrke og med en ukuelig vilje har de gjort så uendelig mye mer enn noen hadde våget å vente av dem. Derfor har de også rett til å vente noe av oss, og nå venter de av oss nordmenn at vi stenger vegen for tyske tropper som de slår på flukt.

Tyskerne har to veger. En med skip langs kysten, og en med jernbanen fra Mosjøen. — Sjøvegen vil den britiske flåte og Royal Airforce blokere, og ikke en

eneste norsk sjømann må være med på dødsseilasen langs kysten. — Den andre vegen, med jernbanen, må det være vår oppgave å blokere, og kravet til våre jernbanefolk er: Ikke en eneste norsk jernbanemann må gjøre tjeneste på dødstogene fra Mosjøen og sørover. Og er det noen som våger det, så kan vi ikke garantere dem noen skjønn død — tvertimot.

I sin tale fra London den 9. oktober advarte Øksnevad mot „enkeltaksjoner”. Hvis „enkeltaksjonene”, som Øksnevad sa, ikke tjente noen hensikt, men bare påførte oss skade, da mener vi også at de ikke bør forekomme. Imidlertid vet vi fra før at blant nordmenn i London blir alle aksjoner som ikke blir utført av regjeringens egne organisasjoner betegnet som „enkeltak-

„NORSK UNGDOM”

Den siste tida har gjentatte ganger bevist at det er et skrikende behov for et organ for den aktivt kjempende ungdom i Norge. Det er i denne forvisning vi gjenopptar utgivelsen av „Norsk Ungdom”. „Norsk Ungdom” stiller seg solidarisk med de kretser blant ungdommen som erkjenner at utviklingen av krigen er i ferd med å gå fra oss her i landet, at man ikke har maktet å legge om motstandstaktikken etter den form for total krigføring krigen har antatt.

„Norsk Ungdom” mener at grunnlaget for kampen idag: folkets rett til sjøl å bestemme landets styresett, — krever en hensynsløs og uegennyttig innsats av alle ærlige krefter blandt ungdommen.

Da det er ungdommen som i første rekke vil komme til å nyte godt av folkestyret etter krigen, er det naturlig at det er ungdommen som går foran i denne kampen idag.

Tusener av norsk ungdom står idag tilsluttet de militære formasjoner og lengter etter at den dag skal komme da de kan være med i kampen mot okkupantene. Det er naturligvis av den aller største viktighet at disse ikke går til aksjon før ordre blir gitt. Vi kan bare henvise til general Hansteens opprop for å understreke dette. Det er imidlertid all den ungdom som ikke har denne kontakt, men som brenner etter å kunne ta del i kampen, vi henvender oss til. Disse har evnen og viljen til å begynne den aktive kamp. Nazistenes fiasko med utskrivning av ungdom til slavearbeid i mai i år, viser klart og tydelig kampgløden. Det gjelder bare å føre den videre til aktiv innsats mot fienden. Vi må ikke la oss skremme, selv om oppgavene synes vanskelige og svære. Partisanbevegelsen ute i Europa begynte i det små, og er etterhvert med hele folkets tilslutning steget til den virkelige folkereising den er blitt.

KLAR FOR SISTE RUNDE

Idrettsfronten har vært en passiv front, og dens eneste innsats er at den på et gitt signal blokkerte alle stevner arrangert eller godkjent av de nasistiske idrettsmyndigheter. Vi er fullt klar over den innsats som tusener av norske idrettsmenn og kvinner har gjort, men vi er like klar over at disse utgjør bare et lite mindretall. Den store masse av idrettsungdom kaster enda bort tiden som passive tilskuere til den kamp som gjelder hele vårt folks være eller ikke være. Gjennom fire og et halvt år har vi daglig

NORDMENN MYRDET I DØDS-FABRIKKENE VED LJUBLIN

Det er nå blitt bekreftet at også nordmenn var blandt de 1,5 millioner mennesker som Hitlerudyrene myrdet i dødsfabrikkene ved Ljublin. I en artikkel „Døm bødrene fra Ljublin” som bl. a. er offentliggjort i „Gøteborgs Handels- og Sjøfartstidning”, skriver den berømte russiske forfatter Ilja Ehrenburg: „Verden har fått kjennskap til hitleristenes forferdelige skjendselsgjeringer. I Vest-Ukraina og Polen opprettet de „dødsfabrikker” der de avlivet millioner mennesker. De „arbeidet” i stor stil. Dødsfabrikkene var rasjonalisert. Det fantes slike fabrikker i Belnica i nærheten av Rawa Ruska og i Bolsjoi Trostjanets, i Ponary utenfor Vilna, i Sabibur og i Ljublin. I Bolsjoi Trostjanets har jeg sett de halvt forkullede lik av menn, kvinner og barn. Ved sin flukt fikk tyskerne ikke tid til å fullføre forbrenningen av den siste sendingen av dødsdømte.

I Maidanek ved Ljublin er det funnet bein i tre ovner. Her avlivet tyskerne ofte sine ofre i spesielle „bad” eller forgiftet dem med cyklongass. Til Maidanek ble det også bragt mennesker fra Vest-Europa for å bli myrdet. Det var jøder, franskmenn, belgiere og tsjekkere som ikke vilde bære det tyske åket. I Maidanek ble også norske patrioter drept, — lærere og arbeidere, studenter og bønder. I en av de ved et tilfelle bevarte leirbøker, fant vi følgende norske navn: 3367 Fridtjof Petersen, 6464 Arne Johansen (Arbeitskommando DAW Lindenstrasse), 6581 Christian Sjøvoll, 6568 Ernst Nilsmo, 6482 Johannes Brattli, 6549 Torleif Olsen, 6458 Arnold Jensen, 6509 Trygve Groden, 6454 Gautjar Jensen, 6474 Arne Bentsen-Flank, 6469 Arne Brattli, 6529 Alf Knudsen, 6484 Ernst Ellingsen, 6460 Ole Mogstadt.

Nordmenn! Dette har skjedd med deres landsmenn. De ble ført til Ljublin, myrdet og brent. Tyskerne kledde av sine ofre og sendte klærne til Tyskland. Er det mulig å tilgi dette? Nei, ingen tyskere må få slippe levende fra Norge! Døm bødrene fra Ljublin!”

funnet oss i det utrolige. Våre offiserer og vår studerende ungdom er sendt til Tyskland. Titusener av Norges beste menn er kastet i konsentrasjonsleir. Det blir daglig begått grusomheter mot våre landsmenn, grusomheter som i råskap og sadistisk

Forts. s. 4.

Praktisk vegledning for kampen.

I. MOLOTOV COCKTAIL

Norsk Ungdom vil i numrene framover gi spalteplass for en del ting enhver patriotisk norsk ungdom må kunne lage istand. Denne gang skal vi behandle de såkalte „Molotov cocktails” og tennsatsen til disse.

Tennsats (fk. sats) 60 % kalium (klorsurt kali) og 40 % sukker er en utmerket sats. Satsen har den største varmeeffekt nettop ved denne sammensetning.

Framgangsmåte: Sukker og Kalium knuses hver for seg. Begge deler må være helt tørre. Til knusingen brukes helst et eggeglass og en eggeskje av celluloid. I mangel av skje kan man bruke skaftet på en bordkniv eller man kan spikke seg en pinne som gjøres rundaktig i den ene enden. Bruk aldri metallgjenstander til å knuse med. Man knuser nå ca. en toppet teskje ad gangen og gjør seg ferdig med en ting ad gangen. Sukker has i en kopp eller lignende for seg, og kaliet for seg. På en brevvekt veier man så det kvantum man skal ha, blander det godt og tar en liten prøve i et askebeger e. l. som antennes med en fyrstikk. Er blandingen riktig, skal det nå bli igjen litt hvitaktig slagg. I stedet for sukker kan brukes melis eller hvetemel. I stedet for klorsurt Kali kan brukes Natrium clorid. En skal være oppmerksom på at alle disse stoffer suger meget lett fuktighet til seg. Ved bruken må man derfor påse at satsen såvidt mulig er lufttett emballert.

Satsen antennes av åpen varme, konsen-

trert svovelsyre eller en mikrotråd, hvorigjennom det føres tilstrekkelig strøm til at fråden gløder.

Molotov Cocktail:

En ren tørr flaske fylles med bensin opp til dit hvor krumningen begynner. Så fylles på 1,5 cm med konsentrert svovelsyre. Denne synker til bunns og blander seg ikke med bensin. Flasken korkes nå godt, og man må påse at det ikke kommer svovelsyre på utsiden av flasken. Så får flasken et tynt strøk med gummilim. På en avis har man liggende sats som er spredd utover. Ruller man nå flasken i satsen, vil satsen sette seg fast i limet. Påse at mest mulig av flaskens overflate fra krumningens begynnelse til bunnen er jevnt belagt med sats. Pakk flasken godt inn i papir, og den er nå klar til å kastes. Gjør en prøveflaske, gjerne en liten medisinflaske og finn en beleilig stein i skogen, hvor den kan kastes uten å antenne noe og uten å vekke oppmerksomhet.

Skal man anstifte brann ved å kaste gjennom et vindu, ryster man flasken litt og kaster den mot vindusruten. (Preparerte brennevinsflasker går lett gjennom speilglassruter og springer på innsiden). Når flasken knuses kommer svovelsyren i forbindelse med tennsatsen som tenner og antenner bensinen. Under hele dette arbeid fra man tar i tomflasken og til den preparerte cocktail kastes mot målet, må man bruke hansker.

DØDSVEGEN GJENNOM NORGE

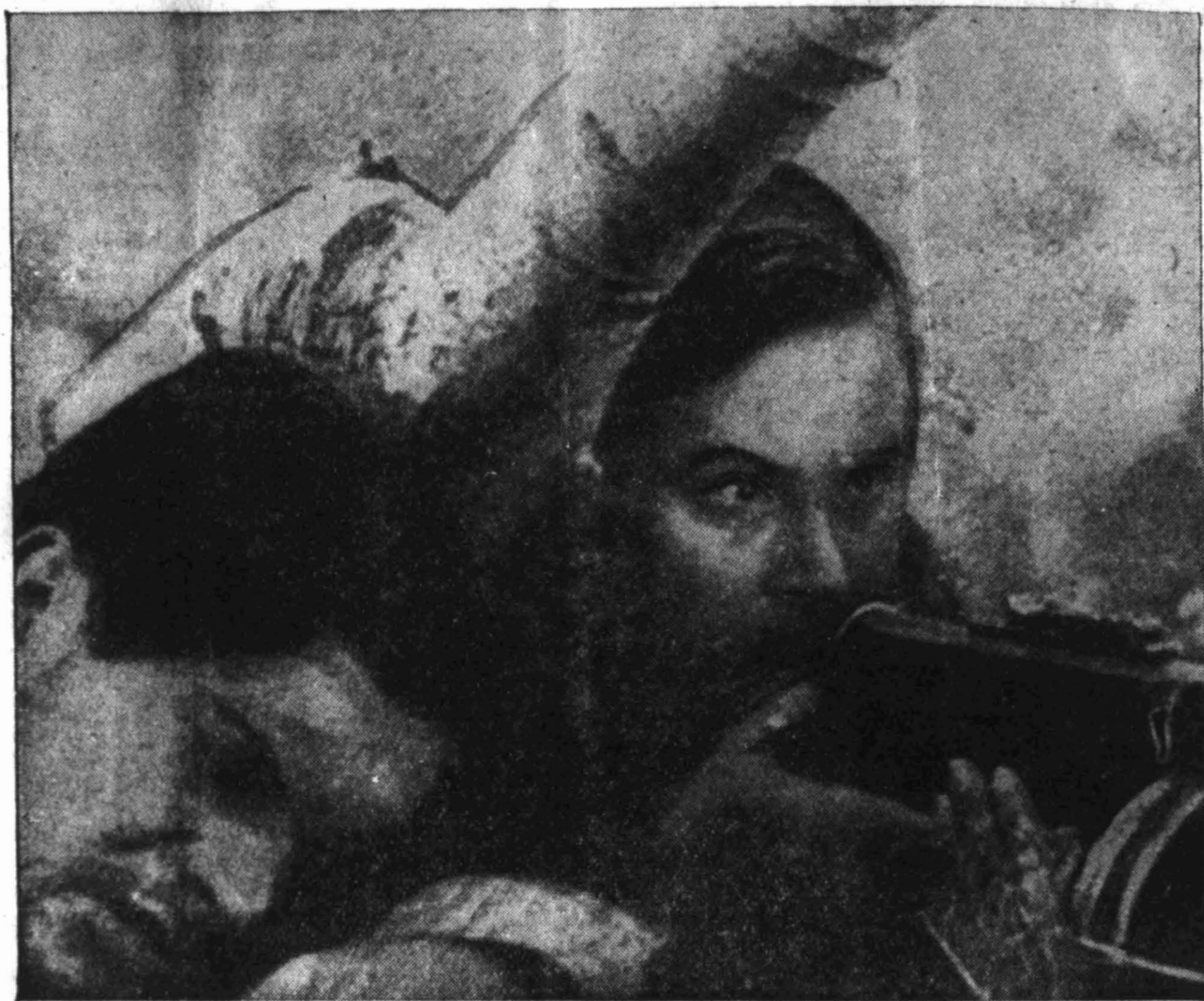
„Pravda” skrev nylig at russerne venter at nordmennene gjør tyskernes retrettveg fra Finland til en dødsveg.

Ikke noe alliert land har ødelagt så mange tyske armeer. Heller ingen har ofret så mange av sine sønner og døtre i kampen. Det var få som kjente russernes styrke, men de kjente den sjøl, og i tillit til sin egen styrke og med en ukuelig vilje har de gjort så uendelig mye mer enn noen hadde våget å vente av dem. Derfor har de også rett til å vente noe av oss, og nå venter de av oss nordmenn at vi stenger vegen for tyske tropper som de slår på flukt.

Tyskerne har to veger. En med skip langs kysten, og en med jernbanen fra Mosjøen. — Sjøvegen vil den britiske flåte og Royal Airforce blokkere, og ikke en

eneste norsk sjømann må være med på dødsseilasen langs kysten. — Den andre vegen, med jernbanen, må det være vår oppgave å blokkere, og kravet til våre jernbanefolk er: Ikke en eneste norsk jernbanemann må gjøre tjeneste på dødstogene fra Mosjøen og sørover. Og er det noen som våger det, så kan vi ikke garantere dem noen skjønn død — tvertimot.

I sin tale fra London den 9. oktober advarte Øksnevad mot „enkeltaksjoner”. Hvis „enkeltaksjonene”, som Øksnevad sa, ikke tjente noen hensikt, men bare påførte oss skade, da mener vi også at de ikke bør forekomme. Imidlertid vet vi fra før at blant nordmenn i London blir alle aksjoner som ikke blir utført av regjeringens egne organisasjoner betegnet som „enkeltak-

sjoner". Det vilde være et kjempeskritt framover om vi kunne samle alle ærlige kampkrefter i det norske folk i en illegal organisasjon, som så det som sin oppgave å bringe til utfoldelse den enorme kraft som det norske folk har i sin ungdom. Men så lenge vi ikke har en slik organisasjon, og så lenge de vepnete styrker i Norge som hjemmefrontledelsen har under sin kommando ikke makter å løse de oppgaver som tida krever at de skal løse, så

KLAR FOR SISTE RUNDE. Forts. fra s. 2. tøylesløshet forgjeves kan søke sitt sidestykke i den svarteste middelalder.

Hittil har de tyske barbarers brutale overgrep forblitt nesten ubesvart, men nå er tiden forlengst inne til å gi dem det svar de fortjener. Idrettsfronten må bli aktiv. Den må utløse sine krefter i kampen mot barbariet og være med og befri fedrelandets jord. Kampen blir hard, og vi vet

er det overveiende flertall av de såkalte „enkeltaksjoner" ikke bære forsvarlige, men i høy grad nødvendige. Og vi sier til den ungdommen som ennå står utenfor: Finn din plass i rekkene av den kjempende norske ungdommen, og tyskernes veg fra Finnland og Nord-Norge og sørover skal bli en dødsveg, enten etter ordre av hjemmefrontledelsen eller ved „enkeltaksjoner" ledet av ansvarsbevisste og dyktige nordmenn.

hva den kan koste, men vi vil heller dø som frie menn enn leve som trelle.

Idrettsmenn! Stig opp av den passivitets og fornedrelsens sump som dere er trukket ned i, og kast dere inn i kampen for Norges frihet.

Det er bedre å holde munnen lukket og gå for å være en tosk, enn å åpne den og fjerne enhver tvil.

NORSK UNGDOM

NR. 2

DESEMBER

1944

«FRITT LEIDE» ELLER AKTIV KAMP

«Dere har det vondt ute i villmarken, og fortsatt indianerliv kan gå på helsa løs. Kom heim igjen til familie og venner og sundt, normalt arbeid.

Jeg har også Reichskommissars ord for at det ikke vil bli tatt noen skritt mot dere. Kom heim igjen!»

Slik lød oppropet nazistene sendte ut 14. november. Samtidig som det sendes ut beskjed om at alle restriksjoner som ble fattet i forbindelse med rasjoneringstyveriet er opphevet, får man vite at alle guttene på skauen no kan komme heim, da det er «rimelig at det vil gå på helsa løs å ligge pa skauen vinteren over».

Et hvert normalt tenkende menneske må forstå at det ligger noe under her. Nazistene er ikke plutselig blitt så menneskekjære at de er redd vi skal ligge å forkjøle oss. Heller ikke er det en bevisst erkjennelse av nederlaget.

Det er redselen for en aktivisering av den norske heimefronten som ligger til grunn for denne merkelige politikk.

Det er den samme redselen som gjør seg gjeldende når Gestapo unnlater å ta represalier for sabotasjehandlingene i de siste måneder, trass i at disse har steget i voldsom grad.

Årsaken til tyskernes stadig økende redsel for en aktiv kamp her heime er at befrielsen av landet vårt no er begynt. Den Røde Arme står på norsk jord. I Norge ligger forholdene slik tilrette at en partisanvirksomhet i fiendens rygg vilde bli en katastrofe han for enhver pris må søke å unngå.

Allerede i mai måned i år fryktet de at en aktivisering av den norske front var nær forestående, og som følge derav fikk vi arbeidsmobiliseringa for de tre årsklassene. Planen var da å spre ungdommen slik at man kunne være sikret under eventuelle kamphandlinger her heime. Da dette ble gjennomskuet allerede fra begynnelsen av, og man unndro seg mobiliseringen ved å dra til skogs, skjønte tyskerne at kimen

til partisankrigen lå her. Våre skoger gir så godt ly at det vilde være en umulighet å fange noen der. Derfor ble politikken endret, og den 14. november fikk vi oppropet om «Fritt leide».

Når vi no forstår årsakene til den politikk tyskerne og deres lakeier fører, vil linjen for vår krigspolitikk ligge klar.

Den må nettopp gå ut på å sette igang det de mest frykter: en hensynsløs og uegennyttig kamp i ryggen på det tyske forsvar.

Ser vi hvordan forholdene ligger tilrette her i landet, slår det oss straks hvor utsatt fiendens kommunikasjonsmidler er og hvor lett det er å angripe dem. Med forholdsvis enkle midler kan vi legge ham de største

Forts. s. 4.

